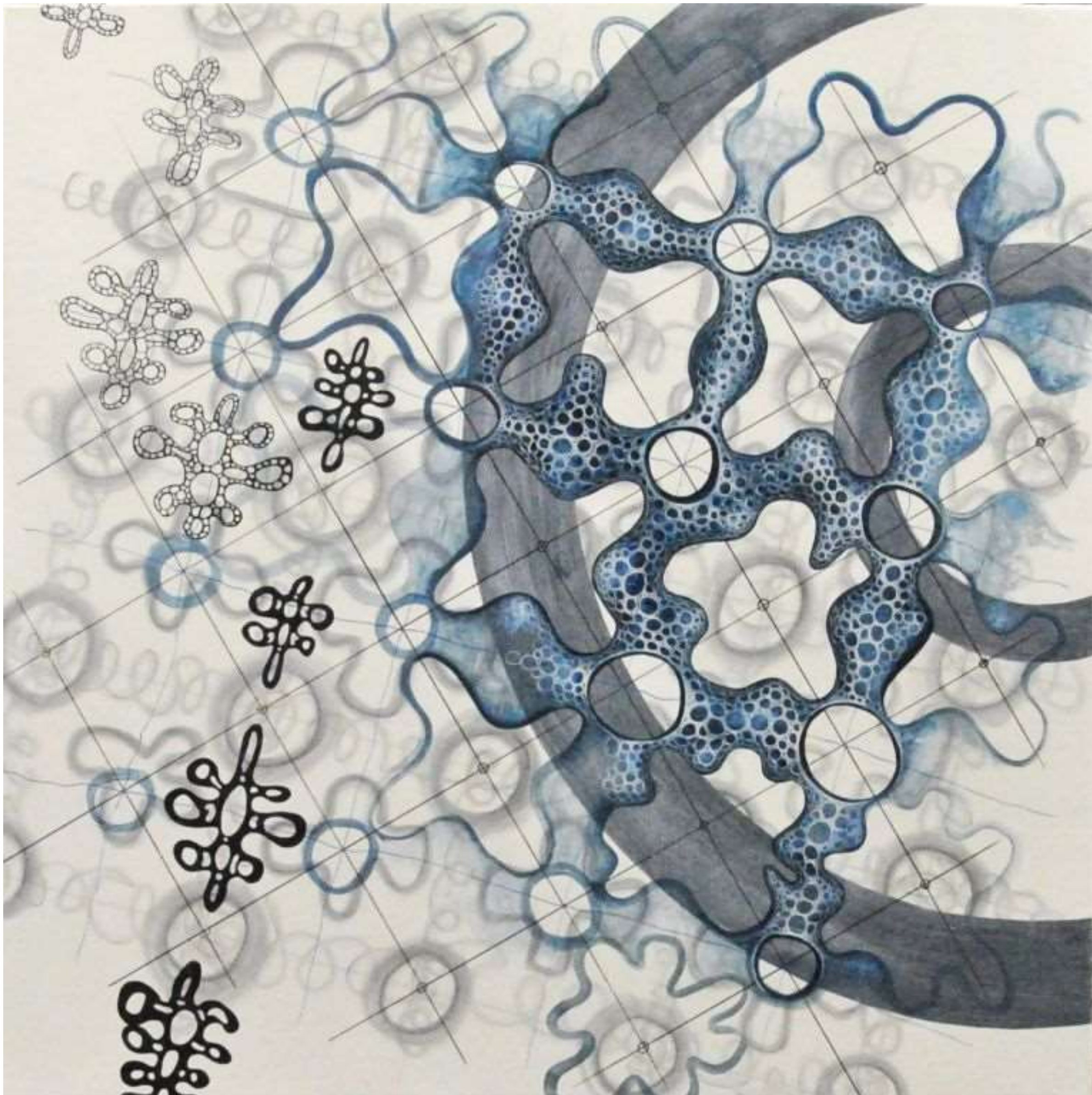

‘Chaos 98’ – olieverf op doek, 120-120 cm gemaakt in februari 2010 door Herman van de Poll

Mijn thema is Chaos

tekst van Herman van de Poll, over zijn eigen werk - 2011

Mijn thema is Chaos. In mijn ogen is chaos een kracht, macht. Door onze macht te richten op de natuur trekken we, volgens mijn mening, i.p.v. de "chaos in de orde" de " orde in de chaos".
Onze analytische instelling maakt ons onwetend van het geheel. Het doel dat ik gesteld heb, is het eigen maken van de chaostheorie van Mandelbrot. FRACTAL Een manier om de oneindigheid te zien.
Volgens mij is de zin om hier op door te gaan een bewustwording van het eenvoudige, het oneindige zien in onze beperkingen. Mijn WORSTELING om het "Sublieme" te ontmoeten. Een gevoel van onmetelijke vrijheid. Het sublieme geeft een onbestemd gevoel.

Het is een bewustzijns niveau. Het objectief kijken naar waar ben ik mee bezig, fysiek en mentaal. Zelfs herinnering ligt hieraan ten grondslag. DE kunstenaar Jan Schoonhoven was zich dit bewust. Hij wist dat hij "gevangen" was, hij koos

er voor en kreeg er vrijheid voor terug, hij zorgde voor immaterialisatie van de ambtenarij en ging daarna echt aan het werk.

Om dit niveau te bereiken neem ik zoveel mogelijk "voedsel" tot mij, om het na de "vertering" weer uit te poepen, te vergeten.
Het is NIETS........ Of is het ALLES ??
De toevoeging zal weer een bijdrage leveren in mijn proces. Hoe???
Ik weet dat het gebeurd en dat het te zien zal zijn. Mijn bewustwording hierbij is dat alles wat ik tot mij neem, ik weer zo snel mogelijk wil vergeten. Kennis en techniek staan mij in de weg, belemmert mijn groei.
Daarom schilder of teken ik van rechts naar links of leg ik de doeken op de grond of met mijn linker hand of in het donker zoals Karel Appel wel deed om zijn innerlijke expressie niet door de vormentaal te laten overheersen.

Momenteel werk ik met opgespannen en niet opgespannen doeken van verschillend formaat.
Ik maak ze plat op de grond. De verwarring die ontstaat wanneer ik de doeken rechtop zet terwijl ik nog bezig ben, gebruik ik in mijn proces. De grote niet opgespannen doeken hang ik pas op wanneer ze bijna klaar zijn.
Dit patroon heb ik nu doorbroken, en de verwarring die nu ontstaat zie ik als een uitdaging. Een toevoeging aan mijn proces.

Mijn werk is eenvoudig, opgebouwd vanuit de basis structuur groeiend naar een complexe gelaagdheid die het beeld zo gevarieerd maken dat je de oorsprong kwijtraakt en jezelf zit te verkneuteren aan het complexe waar je uiteindelijk niets van begrijpt.
Overlappingen geven, de eenvoud, een complexiteit waardoor het geheel onoverzichtelijk wordt maar juist door die complexiteit wel een geheel blijft.
Behoudt de eenvoud en voel de oorsprong!

Van Lieshout's composttoilet associeerde ik met het abattoir in Amersfoort waar ik, als jongen van tien jaar, mee kennis maakte. Mijn kennismaking resulteerde in regelmatig kijken naar de kadavers en het bloed.
Het maakte grote indruk op mij. Een reality shock.
Het is de afstand en het automatisme die het onzichtbaar maakt voor ons. We weten niet meer precies waar we mee bezig zijn! Joseph Beuys zei: "we zijn natuurwezens. Dat we ons steeds verder van de natuur verwijderen lijkt een feit maar volgens mij weten we het allemaal wel. We zijn bezig het grondig op te bergen om maar niet met de dood geconfronteerd te worden.

Binnen mijn proces wil ik het negatieve en positieve tot elkaar laten komen.
Ik ben van mening dat wanneer je het positieve, binnen de realiteit, laat zien dat er dan vanzelf een ommekeer komt in onze met negatieve signalen overspoelde wereld.
Het zal een neutraliserend effect hebben op ons, dat het spanningsveld tussen beide krachten opheft. Wat overblijft is een taal. Een taal voor iedereen begrijpelijk.

Herman van de Poll, 2011